

по-между си въ онова врѣмя Гръцкы-ты общины и градове, да не сѣ досаждали фригійци-ти на всички-ты та да е остало работата само за Еленѣ, то не само, че не сѣ щяли всички-ты Гръци да ся съединять и повдигнѣтъ за неѣ, а по-вече-то отъ тѣхъ сѣ щяли още да покажѣтъ радость, че сѣ ѣ увели, каквото да направятъ по-голѣмо злочестіе-то на оскръбеныи неняѣ стопанинѣ, исто както сѣ ся развали Атиняне-ти кога ся научили въ Периклово врѣмя, че Спарта ся развалила отъ землетръсеніе. Исто-то имя Елени сѣ знаменованіе си докарва ны на мысль, какъ сѣ него е наречено хайдутуваніе на фригійци-ты по Гръція, което е повдигнѣло Гръци-ты възъ Троѣ. Какъ да е, Гръцкый народъ е прославенъ сѣ пѣсни всички-ты частны сѣ бытія, които сѣ станали въ воеваніе-то възъ Троѣ, и всички-ты е украсилъ сѣ различни шярове отъ въ ображеніе-то и прѣдставилъ ги е много по-голѣмы отъ каквото что сѣ станали наистинѣ много пакъ други сѣ бытія, никакъ небывали сѣ измыслены и прославены като истинны. Така това воеваніе въ пѣсни-ты у народа нарасло и ся прѣдставило като еднѣ много голѣмѣ работѣ. Народъ-тѣ го наточилъ до толкова, чтото испослѣ, за да пріемѣтъ за вѣрно всичко, чтото сѣ казва въ пѣсни-ты да е станало, допустили,